

У Центральному Комітеті КПРС

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову «Про подальше поліпшення діяльності районних і міських газет».

У постанові відзначається, що районні і міські газети, будучи найбільш масовими виданнями радянської преси, беруть активну участь у комуністичному вихованні трудящих, мобілізують їх на успішне здійснення економічної і соціальної політики КПРС. Помітно зросли авторитет і популярність цих видань.

Разом з тим багато з них не в усьому задовольняють читачів, слабо висвітлюють місцеве життя, багатогранну діяльність партійних організацій, намагаються копіювати центральні та обласні видання. У ряді газет поверхово й схематично розкривається духовний світ трудящих міста і села, рідко публікуються листи трудящих. Часто-густо їх сторінки заповнюються довгими звітами про засідання й наради, передруками з інших видань.

Не завжди відповідає вимогам червоного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС рівень партійного керівництва районними і міськими газетами. Деякі міськомі і райкомі партії не повною мірою використовують організаційські й виховні можливості своїх друкованих органів для мобілізації трудящих на розв'язання соціально-економічних завдань, не подають їм належної підтримки в підвищенні дієвості проблемних виступів, не дають принципової оцінки фактам іспорування й заперечу критики. Не використано порочної практики дріб'язкової оцінки редакцій, відрадиження журналістів від їх прямих обов'язків.

Районна преса відчуває нестачу кваліфікованих кадрів. Існуюча система підготовки журналістів не зорієнтована на першочергове задоволення потреб районних і міських газет. Не всі партійні і радянські органи виявляють належну турботу про розвиток матеріально-технічної бази місцевої преси, поліпшення умов праці й побуту працівників редакцій і друкарень.

ЦК КПРС зобов'язав ЦК Компартії союзних республік, крайкомів, обкомів, окружкомів, міськомів і райкомів партії взяти заходів для усунення відзначених недоліків у діяльності районної і міської преси. У постанові ЦК КПРС зазначається, що її головним завданням є глибоке роз'яснення внутрішньої і зовнішньої політики партії, мобілізація трудящих на успішне виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, постанов червоного, грудневого (1983 р.) і лютого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС.

ЦК КПРС підкреслює, що районні і міські газети — важлива ланка в системі радянської преси, ефективний інструмент партійних комітетів у здійсненні політичного керівництва економічним, соціальним і культурним розвитком районів і міст, могутній засіб комуністичного

виховання мас і формування громадської думки, незамінне джерело інформації про місцеве життя.

Міськомі і райкоми партії повинні підвищити рівень керівництва своїми газетами, зміло спрямовувати їх діяльність, активно підтримувати публікації, які пропагують кращі зразки господарської і виховної роботи, розкривають недоліки, добиватись оперативного й ділового реагування на них.

Суворо питати з службових осіб, які неправильно ставляться до критичних виступів газет. Поліпшити роботу по добору, розстановці й вихованню журналістських кадрів. Особливу увагу приділяти ідейно-політичному загартовуванню та підвищенню професійної майстерності журналістів, вихованню у них почуття партійної відповідальності й принциповості. Ширше практикувати регулярні зустрічі керівних партійних і радянських працівників з редакційними колективами, робітниками, інформувати їх про актуальні питання життя районів і міст. Постійно дбати про поліпшення матеріально-побутових умов працівників редакцій і друкарень.

ЦК Компартії союзних республік, крайкомів, обкомів КПРС надано право змінювати обсяг і періодичність виходу районних і міських газет у межах виділеного річного фонду паперу.

Редакції районних і міських газет покликані: концентрувати основні зусилля на висвітленні діяльності трудових колективів районів і міст по втіленню в життя висутих партією ключових народногосподарських, соціально-політичних і виховних завдань. Глибоко розкривати зміст організаційної та ідейно-виховної роботи первинних партійних організацій. Всесмірно сприяти зміцненню організованості, порядку й дисципліни, розвитку трудової і політичної ініціативи трудящих;

широко і всебічно висвітлювати хід соціалістичного змагання за успішне виконання й перевиконання планових завдань, підвищення продуктивності праці, зняття соціальної напруги й поліпшення якості продукції, дотримання договірних зобов'язань. Наполегливо боротися за економію всіх видів ресурсів, матеріалів, спровадити й енергійно впровадити господарську, бригадну, бригадну та інших прогресивних форм організації праці;

у центрі уваги тримати роботу колективів і радгоспів, підприємств та організацій агропромислового комплексу по виконанню Продовольчої програми, актуальні проблеми соціально-побутової і культурної перебудови села;

на конкретних і близьких читачеві прикладах пропагувати й утверджувати радянський спосіб життя, норми комуністичної моралі. Створювати атмосферу нестерпимості до фактів розхитаності та безвідповідальності, ухиляння від суспіль-

но корисної праці, зловживання службовим становищем, розкрадання суспільної власності, піцтва, хуліганства як до явищ антисоціалістичних за своїм характером;

систематично інформувати населення районів і міст про роботу партійних, радянських, профспілкових, комсомольських, правоохоронних органів і прийнятих ними рішень, про найважливіші новини й події місцевого життя;

постійно зміцнювати зв'язки редакцій з читачами, робітниками, сільськогосподарським активом, уважно ставитися до пропозицій і критичних зауважень трудящих. Практикувати проведення днів відкритого листа, читачських конференцій, виступів на сторінках газет партійних, радянських і господарських керівників з відповідями на питання, які хвилюють населення.

Міністерству вищої і середньої спеціальної освіти СРСР доручено розробити і здійснити заходи, які передбачали б поліпшення навчально-виховного процесу на факультетах і відділеннях журналістики університетів у світлі рішень червоного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, їх орієнтацію на підготовку кадрів насамперед для районних і міських газет. Міськомі і райкомам партії, організаціям Спілки журналістів СРСР ширше використовувати цілісьові напрямлення на навчання на факультеті й відділі журналістики робітничої і сільської молоді, яка виявила схильність до роботи в пресі.

ТАРС, республіканським інформаційним агентствам запропоновано впровадити забезпечення редакцій районних, міських, об'єднаних та окружних газет актуальними й змістовними інформаційними, ілюстративними матеріалами з урахування географічних зон і специфіки їх економіки. Політвидав і видавництва «Мисль» організувати випуск «Бібліотеки журналіста».

ЦК Компартії союзних республік, крайкомів та обкомів партії, Радам Міністрів союзних і автономних республік, крайвиконкомів та обласних виконкомів, державному комітетові СРСР у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, Міністерству зв'язку СРСР запропоновано розробити найбільш раціональні для даного регіону схеми розвитку матеріально-технічної бази районних, міських та об'єднаних газет на 1986—1995 рр., орієнтованих при наявності необхідних умов на поступове переведення випуску районних, міських та об'єднаних газет у республіканські, крайові, обласні, міські або міжрайонні друкарні і виледнення поліграфічних підприємств з малоприспосованих приміщень.

З метою повнішого інформувати населення рекомендується ширше практикувати публікацію в районних і міських газетах рекламних матеріалів та об'я-

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР прийняла постанову «Про заходи по зміцненню матеріально-технічної бази об'єднаних, окружних, районних і міських газет».

Постановою передбачаються конкретні заходи по зміцненню матеріальної бази місцевої преси і виділенню на ці цілі необхідних коштів і матеріально-технічних ресурсів.

Державному комітетові СРСР по науці і техніці разом з Державним комітетом СРСР у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі та рядом заінтересованих міністерств і відомств запропоновано розробити і здійснити в 1986—1990 роках заходи по розв'язанню науково-технічних проблем розвитку місцевої преси, маючи на увазі впровадження перспективних технологічних схем випуску місцевих газет і створення сучасної апаратури для формних процесів переробки й передачі текстової та ілюстративної інформації по каналах зв'язку, насамперед спеціалізованої фотонабірної і набірnodрукуючої техніки, автоматів по виготовленню форм (у тому числі лазерних), а також машин офсетного листового і рулонного друку, приладів і необхідних матеріалів (офсетних плас-

тин, яким попередньо надано чутливості, фотополімеризованих пластин, безсрібних фотоматеріалів), обладнання для газетних експедицій.

Ряду міністерств встановлено завдання по виготовленню друкарського та іншого поліграфічного устаткування, приладів і матеріалів, що забезпечували б прискорене впровадження офсетного способу друку.

Радам Міністрів союзних республік доручено передбачити виділення односторонніх асигнувань для редакцій об'єднаних, окружних, районних та міських газет на придбання інвентаря й устаткування.

Дозволено продаж через роздрібну торговельну мережу редакціям об'єднаних, окружних, районних та міських газет друкарських машин, фотоапаратів, фотоматеріалів і канцелярських товарів за безготівковим розрахунком без заліку в ліміт дрібного опту, з виключенням сум, одержаних за продані товари, в роздрібний товарооборот.

Постановою визначено конкретні завдання по підготовці кадрів робітників-поліграфістів, будівельників професійно-технічних училищ і зміцненню їх матеріально-технічної бази.

В обкомі ЛКСМ України

Відбулось чергове засідання бюро обкому комсомолу, яке розглянуло питання «Про участь комсомольців і молоді області у збиранні врожаю і заготівлі кормів». У прийнятій постанові було звернуто увагу на важливість участі комсомольців і молоді у збиранні врожаю і заготівлі кормів для громадської худоби. Комітет комсомолу зобов'язано організувати ділове соціалістичне змагання молоді на збиранні врожаю 1984 року.

Розроблено і затверджено заходи обкому комсомолу по участі юнаків і дівчат у збиранні врожаю і заготівлі кормів, в яких комсомольським організаціям рекомендовано спрямувати зусилля, творчий пошук і енергію на вчасне і високоякісне проведення жнив-84.

Бюро обкому комсомолу затвердило штаб обкому ЛКСМУ по організації соціалістичного змагання на збиранні врожаю і заготівлі кормів для громадської худоби.

Оголошено обласний конкурс комсомольсько-моло-

діжних збирально-транспортних загонів, ланок, жатківських, комбайнових і автомобільних екіпажів на збиранні зернових і зернобобових культур.

З метою активізації участі молоді в заготівлі кормів, бюро обкому комсомолу оголосило ударний тримісячник. В ньому візьмуть участь КМК, бригади, ланки колгоспів і радгоспів, кормодобувні заводи промислових підприємств, установ і організацій, вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, трудові об'єднання старшокласників, піонерські заводи.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло також питання про підсумки звітів і виборів в учнівських комсомольських організаціях загальноосвітніх шкіл області в 1984 році.

Естафета в дорозі

— Щастя, добра вам зичимо, — поклоняються дорогим гостям-устинівцям дівчата. А на вишиваному рушнику — висока лаялиця, вишита в праці на бобринецькій землі. З діда-прадіда ведеться звичай — щирі друзі хлібом-сіллю зустрічають. «З чим завітало?» — питають господарі. «З миром», — чується у відповідь... Так на бобринецьку землю прийшов марш миру, який потім продовжить свій шлях містами й селами Кіровоградської області. А принісша мирну естафету агітаційно-художня бригада Устинівського району.

За доброю традицією до підніжжя пам'ятника Леніну покладуться живі квіти. Святова колона рухається центральною вулицею міста в парк імені М. Л. Кропив-

ницького. Тут, біля могили полеглих воїнів, відбувся урочистий мітинг. Відкриваючи його, завідувач відділом пропаганди і агітації райкому Компартії України В. О. Скороход розповів про вклад бобринчан у справу збереження миру. В кампанії «Я голосую за мир», сказав він, взяли участь тисячі трудящих району. Вже в цьому році у Фонд миру перераховано понад 40 тисяч карбованців. Кілька днів тому, скажімо, електромонтер району електричних мереж В. С. Сокурено віддав на цю добру справу свою премію — 118 карбованців...

Схвилювано виступають ветерани війни бобринчани О. П. Мельников і устинівський Х. К. Корольчук, учень Бобринецького сільськогосподарського технікуму імені Героя Радянського Союзу В. В. Порики Ігор Володько, керівник екіпбригади Бобринецького районного будинку культури Л. С. Решетников.

Хвилина мовчання. Тільки вітер розгоще опущені в

скорботі знамена. Палахкотить Вічний вогонь біля обеліска, у сквері: більше чотирьох з половиною тисяч земляків не повернулося додому з війни.

Урочиста передача естафети миру. В естафетний альбом ставлять свої підписи десятикласники Л. Царенко та Л. Нікітюк, робітники О. Пустовий, В. Розмерця, пенсіонерка Н. Погрібна, гості міста подружжя Соколових, які приїхали з Уралу.

Аж ось у сквер заходить весільна процесія. Молоді — Сергій і Алла Бакуменки кладуть на могильний граніт червоні троянди на знак вдячності полеглим героям за своє сьогоденне щастя, потім ставлять підписи в альбомі.

Того дня устинівська агітаційна бригада виступила з концертом перед трудівниками колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Естафета, підкріплена тисячами нових підписів, згодом була передана трудівникам сусіднього Компартійського району.

О. ГАВРИЛЕНКО.
м. Бобринець.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ МУЗЕЮ В. І. ЛЕНІНА — 60 РОКІВ

МОСКВА. Центральному музею В. І. Леніна — 60 років. Величезну роботу проводить колектив музею по пропаганді ленінських ідей, історії і політики Комуністичної партії і Радянської держави.

Тільки за останні десять років тут проведено більше двох тисяч масових заходів, відкрито близько ста виставок.

Центральний музей В. І. Леніна підтримує широкі міжнародні зв'язки. Його колектив плідно співробітничав зі своїми зарубіжними друзями і колегами.

Безмежна любов людей планети до великого вождя пролетаріату. За 60 років музей відвідали більше п'ятдесяти мільйонів чоловік — представники всіх національностей нашої країни, посланці більше 120 зарубіжних країн.

Про історію головного музею країни, його роль у пропаганді ідейно-теоретичної спадщини вождя, вихованні трудящих на прикладі життя і діяльності полум'яного революціонера розповідає виставка «Центральному музею В. І. Леніна — 60 років» (на знімку).

Фото Ю. ЛІЗУНОВА і Б. КВАКШИНА.

Фотохроніка ТАРС.

Виконуючи накази виборців, комсомольці-депутати (а їх у міській і районних Радах Кіровограда 204 із 868) всі частіше радяться з Леніним, звертаються до його творів. Пригадую і те, з яким інтересом комсомольці-червонозорівці Валентина Якубенко, Віра Кучер, Олена Зайцева та інші, вперше обрані депутатами

робничий депутатський групі в об'єднанні, що поширила свій вплив на всі ділянки виробництва, від яких залежало вчасне виконання термінового урядового завдання по випуску посівних машин до початку весняно-польових робіт поточного року.

Людмила веде боротьбу з порушеннями природоохоронного законодавства. Не можна не погодитися з її думкою про необхідність підвищувати вимогливість виконкомів міської та районних Рад не лише до службових осіб, які допускають забруднення пові-

тря, а й до тих, хто порушує правила поведінки. Виконуючи накази виборців, до-ручення постійних комісій, депутатських груп — виробничих, територіальних, ініціативних. Сталося це, як сказав би, не тільки з їхньої вини.

Наведу лише один приклад. Багато добрих слів було сказано про комсомольця — наладчика за-

ЗА РЯДОМ РІШЕНЬ КВІТНЕВОГО (1984 Р.) ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

Творчо і цілеспрямовано —

ПІД ТАКИМ ДЕВІЗОМ ДІЮТЬ КРАЩІ КОМСОМОЛЬЦІ-ДЕПУТАТИ

Кіровоградської міської Ради народних депутатів, слухали розповідь про діяльність Володимира Ілліча Леніна в Московській Раді. Комсомольці Людмила Тюпа — слюсар механоскладального цеху № 23 виробничого об'єднання «Друкмаш», Лариса Руденко — цукерниця кондитерської фабрики, Людмила Демченко — токар механічного цеху заводу імені Таретуті, — кожен з цих народних обранців, ставши правофланговим змагання в одинадцятій п'ятирічці, відзначився і сумлінним здійсненням наказів виборців, доручень постійних комісій міської Ради, депутатських груп на підприємствах, і у мікрорайонах обласного центру.

Усвідомлюючи, що праця в нашому суспільстві — головне мірило цінностей людини, колективу цеху № 1 виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка» позаторік назвав своїм кандидатом у депутати міськради свердловальницю Валентину Якубенко. Тут усі знали: хто веде перед у змаганні, той не підведе у виконанні високих державних обов'язків. І справді, до першого червня 1984 року Валентина Миколаївна достроково запершила особисту п'ятирічку, зекономила чимало електроенергії на своєму робочому місці. Як член бюро цехової комсомольської організації вона впливала ініціативу в поширенні досвіду кращих свердловальників заводу на своїй ділянці.

Окремо слід відзначити активність Валентини у ви-

У матеріалах квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС викладена програма поліпшення використання величезних можливостей радянського народо-владдя. Виступаючи з промовою на ньому, товариш К. У. Черненко нагадав, що невдовзі після перемоги Великого Жовтня Володимир Ілліч Ленін поставив завдання перетворити Ради в такі органи державного керівництва, які працювали б не тільки для трудящих, А І ЧЕРЕЗ трудящих.

«Нині з повним правом можна сказати, — наголосив Костянтин Устинович, — що завдання це в основному розв'язано. 2 мільйони 300 тисяч депутатів, представники робітників, селян та інтелігенції, трудящих усіх націй і народностей, десятки мільйонів активістів — ось через кого ведуться у нас справи держави».

Спільно з іншими депутатами-заводчанами В. М. Якубенко брала участь у рейдах-перевірках, викривала недоліки, пропонувала конкретні шляхи їх усунення; астановила тісний контакт із групою народного контролю та з «Комсомольським проектором».

З перших днів роботи в постійній комісії міської Ради народних депутатів по охороні природи та раціональному використанню природних ресурсів

Людмила веде боротьбу з порушеннями природоохоронного законодавства. Не можна не погодитися з її думкою про необхідність підвищувати вимогливість виконкомів міської та районних Рад не лише до службових осіб, які допускають забруднення пові-

тря, а й до тих, хто порушує правила поведінки. Виконуючи накази виборців, до-ручення постійних комісій, депутатських груп — виробничих, територіальних, ініціативних. Сталося це, як сказав би, не тільки з їхньої вини.

Наведу лише один приклад. Багато добрих слів було сказано про комсомольця — наладчика заводу «Гідросила» Віктора Смоквіна товаришам з комітету ЛКСМУ на передвиборних зборах трудящих, де вони висували його кандидатом у депутати міськради. Та минав після обрання і рік, і другий, а комсомольська організація так жодного разу й не спитала Віктора про виконання ним депутатських обов'язків.

Вимагає серйозного поліпшення діяльність постійних комісій міської, Ленінської та Кіровської районних Рад у справах молоді. В їхньому складі працює чимало комсомольців-депутатів. Це тим більше важливо, що нині почалося здійснення реформи загальноосвітньої і професійної школи. Треба віддати належне комісії міської Ради (голова — директор профтехучилища № 2 А. Ф. Кармазін) за проведені масові перевірки стану вищої освіти та побутових умов у гуртожитках середніх і вищих навчальних закладів, діяльності будинку культури заводу радіовиробів, у яких активну участь брали комсомольці-депутати.

Вдосконалення і дальшого збагачення всіх форм і методів спільної роботи комсомолу Кіровограда з місцевими Радами народних депутатів сприятимуть підвищенню ролі молоді в управлінні державними справами, у вирішенні завдань господарського та культурного будівництва.

В. АГАФОНЕЦЬ, секретар Кіровоградської міської Ради народних депутатів.

Духовна скарбниця народу

ВСЕСОЮЗНОМУ ДОБРОВІЛЬНОМУ ТОВАРИСТВУ ЛЮБИТЕЛІВ КНИГ — 10 РОКІВ

Розгорнута книга і факел — це емблема Всесоюзного добровільного товариства любителів книги, якому виповнюється десять років. Товариство любителів книги народилось у найбільш читаючій країні світу, де книга давно стала необхідністю для мільйонів людей, джерелом формування їхнього духовного світу.

Величезні тиражі видань, широка мережа масових бібліотек зробили книгу доступною кожному. Всесоюзне товариство любителів книги об'єднує робітників, колгоспників, учнів, школярів, студентів. Товариство сьогодні нараховує близько 15 мільйонів чоловік. Тільки у Кіровоградській обласній організації Товариства любителів книги — більше 100 тисяч чоловік. В області створено 1402 первинні організації, 294 клуби книголюбів, 2 народних магазини, працює більше 1500 громадських розповсюджувачів книг.

Діапазон роботи книголюбів широкий і різноманітний. Це — і організація літературних вечорів, на які запрошуються відомі письменники, вчені, працівники різних сфер народного господарства. Вони розповідають про роль і місце книги у їхньому житті. Це — і проведення місячників, декад і тижнів книги, присвячених знаменним подіям у житті нашої країни. Це — і відкриття музеїв книги, клубів книголюбів, тематичних книжкових виставок, проведення читачьких конференцій, лекційна пропаганда.

Частими гостями літературної вітальні кіровоградських книголюбів бувають поети-земляки В. Базилевський, В. Гончаренко, Ю. Камінський, Т. Журба, які своїми творами славлять хлібородарну кіровоградську землю, людей праці.

Один із основних напрямів діяльності Кіровоградського товариства книголюбів — пропаганда і розповсюдження науково-технічної, науково-популярної і сільськогосподарської книги. У цьому плані за-

слуговує уваги досвід роботи первинної організації книголюбів колгоспу «Україна» Олександрійського району. Тільки в цьому році організацією розповсюджено сільськогосподарської літератури на суму більше 300 карбованців. Цікаво тут пройшла читачька конференція «Ім'я їм — комуністи», були організовані такі тематичні виставки: «Продовольча програма — справа честі молодих», «Тваринництво — ударний фронт», «Живеш на селі — згай техніку».

Час від часу товариство проводить огляди-конкурси на краще збереження книги і шкільних підручників під девізом: «Живи, книго!» В багатьох школах створюються спеціальні майстерні, де ремонтують пошарпані книги. Так, у секції юних книголюбів СШ № 17 м. Кіровограда при шкільній бібліотеці організовано «Пост бережливи», у функції якого входить не тільки ремонт книги, а й систематичні бесіди з молодими школярами, рейди по збереженню підручників.

Великою популярністю користуються клуби книголюбів, створені на фабриках і заводах, в радгоспах і колгоспах, при книжкових магазинах і бібліотеках, в школах, професійно-технічних училищах, технікумах і вузах. Широко відомий в області клуб книголюбів «Сплав» Побузького нікелевого заводу. Кожне засідання клубу — це своєрідне свято книги, організоване самими ж робітниками.

2 червня у всіх первинних організаціях товариства книголюбів пройшов єдиний Всесоюзний клубний день «Книга та ідеологічна боротьба». Він продемонстрував, що любов до книги у наш час стала всенародною, стала невід'ємною рисою радянського способу життя, ознакою духовної і матеріальної зрілості суспільства.

І. КОНОНЕНКО, інструктор-методист обласної організації Товариства любителів книги.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Від десятикласників і восьмикласників Липнязької середньої школи Добровеличківського району до редакції надійшла скарга. Учні писали, що на початку року прийшов М. Ульяпкін з Кіровоградського виїзного ательє комбінату «Промінь», сфотографував їх для випускного альбому, забрав гроші, але ось уже наближається випускний вечір, а з ательє ніяких повідомлень. Строк же виконання замовлення, зазначений у квитанції, — 10 березня. Липняжці

потурбували директора комбінату «Промінь», який пообіцяв направити фотографа для перефотografування.

Копію листа було надіслано в обласне управління побутового обслуговування населення. Ось що відповів редактор головний інженер управління Л. К. Шаровалов:

«Факти, наведені у листі, мали місце. За недобросовісне ставлення до своїх обов'язків фотографа комбінату «Промінь» М. Ульяпкіна звільнено з роботи, а бригадирів виїзного ательє Е. Співакову оголошено догану. Випускні фотознімки виконують спеціалісти Добровеличківського райпобуткомбінату. За невиконане замовлення учням Липнязької середньої школи повернуто гроші».

ЦЕЙ НЕЗВІЧАЙНИЙ КЛАС

«Слід удосконалювати роботу жовтеньських груп, всебірно допомагати молодим дітям виховувати вміння жити і працювати в колективі, сприяти своїм зусиллям на корисні, потрібні суспільству справи: добре вчитися, готуватися до праці, зразково поводитися, допомагати стар-

(З «Основних напрямків реформи загальноосвітньої і професійної школи»).

Знається, тільки вчора першокласники поріг школи наші. Смілики було пережити. Хвилювалися діти, ми, батьки, хвилювалися і вчителька Валентина Федорівна Матвеева, хоча вже не вперше брала першокласників. Клас де мала вчитися маленька, був особливий, музичний. Поруч із обов'язковими загальноосвітніми предметами тут введено уроки ритміки, танцю, образотворчого мистецтва, гри на духових інструментах — трубі, флейті. На перших порах багато труднощів довелося подолати всім: і дітям, і педагогам, і звичайно ж, мам. То у криво написав, то рівно не виходить. Що й казати, режим роботи складний у цьому класі. Іноді, відверто кажучи, було трохи нудно й шкода дітей. Хоча ми знали: все, чого вчать і вчаться в школі, піде майбутньому на користь. І от перші успіхи. Діма Ближнюк добре читає незнайомий текст. Швидко, вправно роз-

в'язують складні задачі Ярослава Бабич, Олеся Капуста, Євген Войтаник, Сашко Іванов, Світлана Нікітіна. Красиво танцюють Тая Дамаскіна, Вада Барбус, Наталка Луньова. Знайомство з історією Батьківщини першачки почали ще з підготовчої групи. Уже тоді вони вивчили багато віршів про творця Радянської держави — Володимира Ілліча Леніна. А як зазаяли оченята дітей, коли їм вожаті-четвертокласники на свято Жовтня прикололи на груди зірочку з портретом Володі Ульянова!

Нас радує, що вже зараз жовтеньята вчаться працювати. Вони взяли участь у ярмарку солідарності в Міжнародний день захисту дітей. Сашко Яременко на одній із бесід про ціну хліба розповів, як він удома старається, щоб жоден пшеничок не пропав даремно. Він уміє робити маленькі акуратні сухариків. Смачішого ж супу, ніж із шми, годі й шукати!

Вже з першого класу важливо пробудити у дітей свідомість, що все — клас, школа, вулиця, місто, в якому вони живуть — це все народне, наше, рідне. З цієї метою в класі і проводяться бесіди, для яких використовуються ілюстрації, підібрані в книгах і журналах, діалогів.

Наш батьківський комітет ніколи не стоїть осторонь справ школи. Відчутну допомогу подають класу батьки Н. Г. Ігнат'єва, Г. Т. Беретина, В. В. Коваль.

Наші діти недавно одержали цікавий лист і сувеніри від своїх ровесників — першокласників з Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії. Болгарські друзі знають про Володимира Ілліча Леніна, а ми про болгарського героя Чавдара. А про життя Маршала Радянського Союзу, Героя Радянського Союзу Ф. І. Толбухіна, 90-річчя якого відзначає наша країна, велися бесіди в піонерському таборі «Ромашка», де щодня відпочивають вихованці музичного класу.

Екскурсії по місту і за його межі (варто згадати хоча б виїзд на Олександрійський цукровий завод), зустрічі з шаповалом людьми Кіровоград і області обов'язкові в наших дітей. Таким чином, учням прищеплюється любов до рідного краю, бажання вивчати його героїчне минуле і славне сьогодення: тут відбувається перше знайомство з професіями... Хіба ж це може безслідно пройти в дитячих душах?

І керівники школи, і батьки часті гості у першокласників на уроках. Впевнено ведуть по країні знань своїх оповідачів вчителі В. Ф. Матвеева, Ж. В. Фоктистова, відмінник народної освіти, музичний керівник класу С. М. Степаненко.

То ж доброї вам путі, любі майбутнього століття!

За дорученням батьківського комітету і «Б» класу СШ № 5 Л. КАПУСТА, Т. КОЛЕВЕЦЬ, Т. ПОНОМАРЧУК.
м. Кіровоград.

Голі..

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

Створюється заповідник

МІНСЬК. Збереже унікальний натушок Волинського Полісся — зону знаменитих Шацьких озер — створюється тут державний природний національний парк. Почалась передача заповідникові масивів, вилучених з користування підприємств та господарств. Загальна площа парку становитиме більш як 32 тисячі гектарів.

[ТАРС — РАТАУ].

Пірати—чи є вони сьогодні?

На це запитання відповідає газета західноберлінських комуністів «Вархайт». АПН пропонує вашій увазі цю статтю з деякими скороченнями.

Можна припустити, що саме поняття «піратство» давно вже кануло в Лету, але, на жаль, стан справ далеко не такий. Останнім часом серед піратів особливо «прославилась» шістьдесятирічна китайка Вонг. Сьогодні її бачать на Філіппінах, завтра — в Гаазі, через два дні — в Гонконгу, а то воно на французькій Рів'єрі чи в ігрових залах Монте-Карло.

Спроби філіппінської і сингапурської поліції одержати фотографії пані Вонг до цього часу не увінчалися успіхом. Усіх, кому доручалося відповідне завдання, через деякий час знаходили вбитими. Врешті справу взяла в свої руки американська секретна служба, і вже невдовзі в її розпорядженні було об'ємисте досвід піратки. Однак і досі вона на волі ЦРУ явно вважає, що китайка може йому знадобитися. До речі, те, що сьогодні морські пірати забезпечені найсучаснішою зброєю, не випадковість. В їх арсеналі є навіть протитанкові гаубиці, гранатомети і мортири. Пірати забезпечені спеціальними інфрачервоними окулярами для нічної прицільної стрільби.

...Морське піратство існує з незапам'ятних часів. У той день, коли перший торговець відплив на човні, навантаженому товарами, його вже переслідував перший пірат.

Мета піратства — грабунки. Однак і пірати різняться між собою. Так, флібустьєри нападали на будь-які кораблі, а пірат-капери — лише на торгові судна ворожої держави.

До початку XX століття появився новий вид піратів. Як і пірати-капери, вони знаходилися на службі своєї держави, але прагли не до особистого збагачення, а топили торгові судна ворожих країн. Німецькі підводні човни здійснювали подібні напади з літа 1914 року. Під час першої світової війни тисячі торгових кораблів стали їх жертвами. Але особливу жорстокість виявили вони в роки другої

світової війни.

У вересні 1943 року голландкомандуючий німецьким ВМФ адмірал Карл Деніц видав наказ: заборонялося вдаватися до спроб рятувати потоплених, садити їх на рятувальні шлюпки, забезпечувати потерпілих провіантом і питною водою. Порятунком, говорилося в наказі, супречить найпершому праву ведення війни на морі: знищувати кораблі противника і їх екіпажі. Цей документ ніби виправдовував діяльність морських розбійників.

Кілька прикладів піратства наших днів. Влітку 1981 року кубинські моряки виявили «корабель-привид», який ішов під усіма парусами і не відповідав на сигнали. Борт його був прошитий кулями, палуба залита кров'ю. З'ясувалося, що це яхта «Каліп-Ш», яка до того повідомляла в ефір про напад на неї невідомих катерів. Сигнал біді був почутий у Майамі (США), але ніхто не прийшов на поміч. Власці послалися на те, що не мали точних координат яхти. Більше про цю трагедію нічого не відомо. Незадовго до того в сімдесяти милях північніше Гавани катери без розпізнавальних знаків обстріляли з кулеметів іспанське судно «С'єрра Арамасу» з продовольством, текстилем та іграшками на борту, яке тримало курс на Кубу.

«Сьогодні є підстави вважати, що піратство являє серйозну загрозу безпеці судноплавства», — зазначалося в одному з останніх звітів Міждержавної консультативної організації по мореплавству у Лондоні. Тільки за останні два роки 193 торгових судна стали жертвами морських розбійників. У багатьох портах вони мають своїх людей у банках, страхових агентствах.

Отже, піратство досі процвітає. І справа не в тому, що нема ніяких засобів назавжди покласти йому край. Просто певні пани дуже зацікавлені в тому, щоб боси піратських синдикатів і далі продовжували займатися своїм злочинним ремеслом.

[«Вархайт» — АПН].

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ПОЗАШТАТНИЙ ПОСТ ДАІ

III ТУР

Як повідомлялося раніше, вікторина проходитиме у три тури. Отже, сьогодні ми публікуємо запитання останнього. Та перш ніж це зробити, подивимось, як же учасники відповіли на запитання першого.

Обласна державтоінспекція і редакція газети «Молодий комунар» з приємністю відзначають, що у вікторині беруть участь молодші школярі і старшокласники, учні технікумів і профтехучилищ. Велосипед — дуже популярний вид транспорту.

Відповіді оцінювалися за трибальною системою. Максимальної кількості очок — 15 — не набрав жоден учасник. Найкращі результати мають четвертокласник Кіровоградської середньої школи № 32 Андрій Ревякін — 14 очок, семикласник Кіровоградської десятирічки № 13 Ігор Саулко — 13, восьмикласниця Помічнійської середньої школи № 3 Добровеличківського району Людмила Уселиста і Оксана Шуцька з обласного центру (школу і клас Оксана не вказала) — 12, Євген Наумовський та Олег Савін (школа і клас також не вказані) з міста Знамен'янки — 11. По 10 очок набрали Юра Лемешко зі Знамен'янки, Ігор Писаренко з Олександрії та Ігор Добролеза з обласного центру. В інших учасників — менше десяти очок. Але втрачати надії на перемогу не треба. Адже попереду ще підсумки двох турів.

Правильні відповіді на запитання другого туру такі: 1. За призначенням велосипеди бувають дорожні, легкдорозжні і спортивні. В кожній з цих груп вони (у свою чергу) діляться на підгрупи згідно з технічними характеристиками (за висотою рами, кількістю передач, розміром шин, формою керма, сидла і т.д.).

До велосипедів масового користування відносяться дорожні. Вони призначені для поїздки на дорогах різного профілю і з різними покриттями.

Дорожні велосипеди виготовляють для дорослих і підлітків.

2. Водій велосипеда повинен мати при собі документ, який підтверджує знання Правил дорожнього руху.

3. Перед тим, як відправитися в дорогу, велосипед-

дист має добре перевірити спорядження велосипеда.

Машини повинна мати:

— дзвінок для подання звукового сигналу, щоб у разі необхідності вчасно попередити необережного пішохода. Встановлюється дзвінок на рульовій трубі таким чином, щоб ним можна було користуватися, не відриваючи руки від керма;

— передню фару з білим світлом для освітлення в темну пору доби, в умовах недостатньої видимості, а також для сигналізації зустрічному транспорту. Встановлюється фара так, щоб світло від неї падало на проїжджу частину на відстані 20 метрів від велосипеда;

— задній ліхтар чи світлоповертач червоного кольору, який дає можливість водіям транспортних засобів, що йдуть позаду, своєчасно побачити велосипедиста;

— дзеркало заднього виду для спостереження за шляхом позаду себе. Кріпиться воно шарнірно на кермі зліва;

— номерний знак, якщо це визначено рішенням Ради Міністрів союзної (яка не має обласного поділу) або автономної республіки, виконкому крайової, обласної Ради народних депутатів;

— інструмент для ремонту велосипеда в дорозі;

— велосипедний пасос, який кріпиться до рами на нижній, верхній чи підсідельній трубі.

4. Водієві велосипеда забороняється попертати ліворуч або розвертатися на дорогах з трамвайним рухом, які мають більш як одну смугу для руху в даному напрямі. В усіх інших випадках, якщо це не заборонено відповідними дорожніми знаками, дозволяється поворот ліворуч.

5. Перевагу в русі на даному перехресті мають велосипедист і водій автобуса, оскільки вони їдуть по головній вулиці. Водій автобуса, повертаючи ліворуч, повинен пропустити велосипедиста.

Пропонуємо запитання третього, останнього туру:

1. Що означає термін «механічний транспортний засіб»? Чи стосується це велосипеда з підвісним двигуном?

2. Перед тим, як відправитися в дорогу, велосипедист зобов'язаний перевірити справність машини. На що необхідно звернути особливу увагу? При яких технічних неполадках їхати на велосипеді забороняється?

3. Чи можна буксирувати велосипед?

4. Чого має стеретися велосипедист, проїжджаючи пішохідний перехід?

5. Хто повинен поступитися дорогою (дів. малюнок)?

Чекаємо ваших листів, шановні учасники вікторини. Не забувайте вказувати свої школу і клас.

Л. ЩЕРБИНА,
старший інструктор облдержавтоінспекції.

КИРОВОГРАДСЬКЕ КООПЕРАТИВНЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ОБ'ЄДНАННЯ СПОЖИВЦІВ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності:
продавець продоволь-
чих товарів з умінням тор-
гувати непродовольчими
товарами;

продавець непродоволь-
чих товарів;
заготівельник сільсько-
господарських продуктів і
сировини;

іскар 3-го розряду;
кулінар 4—5 розрядів;
кондитер 3—4 розрядів.

Училище готує кваліфі-
кованих спеціалістів для
роботи в системі спожив-
чої кооперації Кіровоград-
ської області.

Приймають юнаків і дів-
чат із середньою освітою,
віком від 17 до 30 років.

Учнім, зарахованим на
заготівельне відділення, ви-
плачується стипендія 85
карбованців, на хлібопе-
карське — 75 карбованців,

на торгівельне, кулінарне
і кондитерське — 32 кар-
бованців на місяць.

Строк навчання:
на кулінара і кондите-
ра — 2 роки;
на інші спеціальності —
1 рік.

Для вступу необхідно
подати такі документи:
заяву на ім'я директора
училища із зазначенням
обраної спеціальності;
атестат (оригінал);
медичну довідку (фор-
ма № 286);
характеристику;
чотири фотокартки 3x4
см;

направлення відділу кад-
рів районного споживчого
товариства.

Документи приймаю-
ть з 1 червня по 25
серпня відділ кадрів ра-
йонних споживчих това-
риств та приймальня комі-

сія училища. Зарахування
буде проводитись без
вступних екзаменів за кон-
курсом атестатів з 20 по
25 серпня.

Строк навчання в учил-
щі зараховується до тру-
дового стажу.

По закінченні училища
видається диплом.

Випускникам - відмінни-
кам надається право всту-
пу до вищих навчальних
закладів. Вони користую-
ться пільгами, встановле-
ними для осіб, що закін-
чили середню школу із
золотою медаллю.

Адреса училища: 316012,
м. Кіровоград, вул. Уфим-
ська, 22-а. Тел. 2-51-07.
Іхати автобусами №№ 5, 7,
20, 29, 83 або тролейбуса-
ми №№ 2, 6 до зупинки
«Кінотеатр «Хроніка».

Дирекція училища.

Куди піти

ВЧИТИСЯ?

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ КИРОВОГРАДСЬКОГО
ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ М'ЯСНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих спеці-
алістів для м'ясної і молочної промисло-
вості.

Приймають юнаків і дівчат віком від
17 років з освітою за 8—10 класів для
роботи на підприємствах м'ясної про-
мисловості, а юнаків і дівчат віком від
16,5 року з освітою за 10 класів, — для
роботи на підприємствах молочної про-
мисловості.

Строк навчання — 1 рік.

Прийнятих до училища забезпечують
триразовим харчуванням, гуртожитком,
стипендією — 18 карбованців на місяць.
Звільнені у запас із лав Радянської Ар-
мії і випускники середніх шкіл одержу-
ють доплату до стипендії на рівні та-
рифної ставки робітника першого ро-
зряду — 75—80 карбованців. Під час ви-
робничої практики учням додатково ви-

плачують 33 проценти від заробленої
суми.

Час навчання в училищі зараховується
до загального трудового стажу.

Для вступу подають такі документи:
атестат або свідоцтво про освіту (оригі-
нал), свідоцтво про народження, авто-
біографію, характеристику, довідку з
місця проживання та про склад сім'ї,
паспорт, медичну довідку (форма
№ 086 (у)), 6 фотокартки 3x4 см.

Прийом документів — з 1 червня по 25
серпня щодня, крім неділі, з 9.00 до 17.00.

Адреса училища: 316100, м. Кірово-
град, Обознівське шосе, 3, ПТУ м'ясо-
комбінату. Телефони: 6-70-28, 6-70-30,
6-70-58. Іхати автобусами №№ 10, 34 до
зупинки «М'ясокомбінат».

Адміністрація.

КАПІТАНІВСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цук-
рової промисловості.

Зі строком навчання 3 роки:
оператор центрифуг — токар по металу;
складач дифузійних ножів — електрозварник (юна-
ки);

апаратник варіння цукру — слюсар;
електромонтер;
слюсар контрольно-вимірювальних приладів і авто-
матики.

Приймають юнаків і дівчат віком від 15 років з осві-
тою за 8 класів.

Зі строком навчання 2 роки:
сатуратник-малар;

апаратник дифузії — столяр (юнаки);
апаратник випарювання — муляр.

Приймають юнаків та дівчат віком від 15 років з
освітою за 8—10 класів.

Зі строком навчання 1 рік:
слюсар контрольно-вимірювальних приладів і авто-
матики;

електромонтер.

Приймають юнаків і дівчат віком від 17 років з осві-
тою за 10 класів.

При вступі необхідно подати:
заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спе-
ціальності, свідоцтво чи атестат про освіту, паспорт
або свідоцтво про народження (якщо не виповнилося
16 років), довідку з місця проживання із зазначенням
складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286),
шість фотокартки 3x4 см.

Учні з дво- і трирічним строком навчання забезпе-
чуються безплатним триразовим харчуванням, одягом,
взуттям, комплектом постільної білизни, сироти одер-
жують стипендію.

Учні з трирічним строком навчання після закінчен-
ня училища одержують атестат про середню освіту і
атестат за професією.

Учнім з річним строком навчання виплачується
стипендія в розмірі 30 карбованців на місяць, відмін-
никам навчання розмір стипендії підвищується на
25 процентів.

Проводиться виплата 33 процентів заробітку під час
практики.

Всіх учнів забезпечують гуртожитком.

Інші училищі працює засна школа для груп з дво-
річним строком навчання.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: смт. Капітанівка Новомиргород-
ського району, МПТУ № 10.

Зам. 165.

Дирекція.

КИРОВОГРАДСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ
УПРАВЛІННЯ ТОРГІВЛІ
ОБЛІВКОПКОМУ

ЗАПРОШУЄ

на навчання юнаків та
дівчат для набуття таких
спеціальностей:

продавець промислових
товарів широкого профілю
(строк навчання — 1,5 ро-
ку);

продавець продовольчих
товарів широкого профілю
(строк навчання — 1,5 ро-
ку);

контролер-каспр продо-
вольчих і промислових
варів (строк навчання
1 рік).

Приймають юнаків та
дівчат віком від 16 років
з освітою за 10 класів, а
також юнаків, звільнених з
лав Радянської Армії. Уч-
нів забезпечують підруч-
никами, стипендією в роз-
мірі 32 крб., а звільнених
в запас — 70 крб. на мі-
сяць.

Час навчання зараховує-
ться до загального трудо-
вого стажу.

Для вступу потрібно по-
дати такі документи:

заяву (із зазначенням
обраної спеціальності),

характеристику,

свідоцтво про народ-
ження або паспорт (пре-
д'являються особисто),

документ про освіту,

довідку з місця прожи-
вання,

медичну довідку (фор-
ма № 286),

4 фотокартки 3x4 см.

Документи приймають з
15 травня по 15 серпня.

Початок занять — 1 ве-
ресня.

Адреса училища: 316011,
м. Кіровоград, вул. Васи-
льова, 5. Тел. 4-14-85. Іхати
автобусами №№ 5, 20 або
тролейбусами №№ 2, 6 до
зупинки «Швейна фабри-
ка».

Зам. 166.

Дирекція.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ
МАШИНОБУДІВНИЙ
ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ набір учнів

на денне та заочне на-
вчання.

Технікум готує на базі
восьмирічної та середньої
школи:

техніків-технологів по
обробці металів різанням,
техніків-механіків по
сільськогосподарських ма-
шинах.

Заочне навчання тільки
на базі середньої школи.

На всі спеціальності
денного навчання без
вступних екзаменів (за
конкурсом документів про
освіту) приймають осіб,
які закінчили восьмирічну
чи середню школу, або се-
реднє профтехучилище з
оцінками «4» і «5».

Адреса технікуму: м. Гай-
ворон, вул. К. Маркса, 98.
Тел. 2-12-40, 2-14-40,
2-13-30.

Дирекція.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

з числа осіб, звільнених у запас із лав
Радянської Армії, на такі спеціальності:

машиніст електровазів вугільних роз-
різів (строк навчання — 5 місяців, сти-
пендія — 100 крб.);

машиніст екскаваторів вугільних розрі-
зів (строк навчання — 5 місяців, сти-
пендія — 100 крб.);

машиніст брикетних пресів (строк на-
вчання — 5 місяців, стипендія—85 крб.);

машиніст сушильних установок (строк
навчання — 5 місяців, стипендія — 85
крб.);

машиніст парових котлів (строк навчан-
ня — 5 місяців, стипендія — 85 крб.);

машиніст парових турбін (строк навчан-
ня — 5 місяців, стипендія — 85 крб.);

Початок занять — у міру комплекту-
вання груп.

Адреса училища: м. Олександрія,
пл. Кірова, 18. Тел. 2-14-32.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділів
комсомольського життя — 2-46-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-38; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.